

POSTANOWIENIE

Dnia 8 października 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Leszek Bosek

w sprawie z wniosku C. B.

z udziałem E. B.

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Warszawie i Rzecznika Praw Dziecka

o nakazanie powrotu osoby podlegającej władzy rodzicielskiej lub pozostającej pod opieką za granicę w sprawie prowadzonej na podstawie Konwencji dotyczących cywilnych aspektów uprowadzenia dziecka za granicę sporządzonej w Hadze 25 października 1980 r.,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 8 października 2024 r.,

na skutek wniosku E.B. o wyłączenie sędziego Sądu Najwyższego Dariusza Pawłyszczę od rozpoznania sprawy I CSK 2697/24,

**przekazuje wniosek do rozpoznania Sądowi Najwyższemu –
Izbie Cywilnej.**

UZASADNIENIE

Pismem z 11 września 2024 r. pełnomocnik uczestniczki postępowania, na wniośł o wyłączenie sędziego Sądu Najwyższego Dariusza Pawłyszczę wyznaczonego do rozpoznania sprawy I CSK 2697/24.

Zarządzeniem z 17 września 2024 r. Prezesa Sądu Najwyższego kierującego pracą Izby Cywilnej, na podstawie art. 26 § 2 ustawy z 8 grudnia 2017 r.

o Sądzie Najwyższym (tekst jedn. Dz.U. 2024, poz. 622, dalej: „u.SN”) oraz § 36 Instrukcji biurowej, wniosek o wyłączenie sędziego został przekazany Prezesowi Sądu Najwyższego kierującemu pracą Izby Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych (k. 49 akt I CSK 2697/24).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek należało przekazać Sądowi Najwyższemu – Izbie Cywilnej.

Po pierwsze, wyrokiem z 5 czerwca 2023 r., C-204/21, Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej orzekł, że przepis art. 26 § 2 u.SN nie jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Po drugie, Sąd Najwyższy wyrażał już wielokrotnie pogląd, że art. 26 § 2 u.SN nie jest zgodny z zasadami rzetelnej legislacji wynikającymi z art. 2 Konstytucji RP (zob. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego: z 28 maja 2024 r., I NWW 129/24; z 12 października 2023 r., I NWW 313/23; z 2 sierpnia 2023 r., I NWW 198/23; z 2 sierpnia 2023 r., I NWW 271/23), a wnioski o wyłączenie sędziów Sądu Najwyższego powinny być rozpoznawane w izbach merytorycznie właściwych do rozpoznania środków odwoławczych.

Po trzecie, stosowanie przepisu przez Prezesa Sądu Najwyższego kierującego pracą Izby Cywilnej, którego wadliwość została formalnie stwierdzona rodzić może przewlekłość postępowania.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji.

[SOP]

[ał]

